

WYROK Z DNIA 3 LIPCA 2012 R.

IV KK 100/12

Wyrokiem nakazowym można orzec środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody (art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 502 § 2 k.p.k.).

Przewodniczący: sędzia SN J. Matras.

Sędziowie SN: B. Skoczkowska, D. Świecki (sprawozdawca).

Prokurator Prokuratury Generalnej: M. Tabor.

Sąd Najwyższy w sprawie Arkadiusza D., skazanego z art. 286 § 3 k.k. po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 3 lipca 2012 r., kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego, od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w C. z dnia 28 listopada 2011 r.,

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę p r z e k a z a ł Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 28 listopada 2011 r. Sąd Rejonowy w C. uznał oskarżonego Arkadiusza D. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 3 k.k. i na podstawie tego przepisu w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na 10 zł. Na podstawie art. 72 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz Anieli P. kwotę 1 600,00 zł w terminie 6 miesięcy od

daty uprawomocnienia się orzeczenia. Ponadto orzeczono o dowodzie rzeczowym i kosztach procesu.

Wyrok ten nie został zaskarżony sprzeciwem.

Od tego wyroku kasację na niekorzyść oskarżonego wniósł Prokurator Generalny zaskarżając go w całości i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów:

– prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 72 § 2 k.k., wobec orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w sytuacji, w której nie zawieszono wykonania kary;

– prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., przez orzeczenie kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, podczas gdy wyrokiem nakazowym można wymierzyć tę karę w wysokości do 100 stawek dziennych.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna. Doszło bowiem do rażącego naruszenia wskazanych w niej przepisów prawa materialnego i procesowego, co miało istotny wpływ na treść wyroku. Wykładnia *a rubrica* art. 72 k.k. wskazuje, że wynikająca z § 2 tego przepisu możliwość zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody w całości lub w części związana jest z warunkowym zawieszeniem wykonania kary. Dlatego też orzeczenie wyrokiem nakazowym kary grzywny bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, nie pozwalało na zastosowanie art. 72 § 2 k.k. Natomiast w wyroku nakazowym możliwość orzeczenia środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody istnieje na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 502 § 2 k.p.k. Także przy wymiarze kary grzywny doszło do wskazanej w kasacji rażącej obrazy prawa materialnego, gdyż wymiar tej kary w wysokości 200 stawek dziennych naruszył art. 502 § 1 k.p.k. Z

przepisu tego wynika, że wyrokiem nakazowym można orzec grzywnę w wysokości do 100 stawek dziennych. Artykuł 502 § 1 k.p.k. „stanowi inaczej” w zakresie górnej granicy ustawowego wymiaru grzywny określonego w art. 33 § 1 k.k.

Z tych też względów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok nakazowy i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Z uwagi na wniesienie kasacji na niekorzyść oskarżonego, w ponownym postępowaniu Sąd Rejonowy będzie mógł ponownie nałożyć obowiązek naprawienia szkody, a także orzec karę grzywny w wysokości poprzednio określonej, ale wówczas już nie w postępowaniu nakazowym.